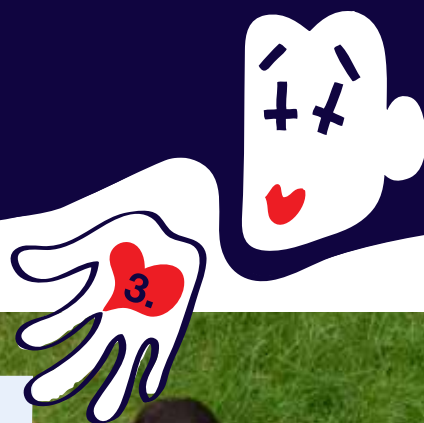

FESTIVALOVÝ ZPRAVODAJ

FEMAD

Festival mladého amatérského divadla / sobota 14. 9. 2019

PROGRAM DNE SOBOTA 14. 9. 2019

8:30 - 10:00	Snídaně (FD)
10:00 - 11:20	Divadlo Exil Pardubice Nicolas Bedos: Do zdi (SD)
11:30 - 12:15	Diskusní kluby (U)
11:30 - 13:00	Oběd (FD)
12:45 - 13:45	Beseda v kruhu (A)
14:00 - 15:00	Reverzní dveře Brno na motivy M. Šindelky: Mluvící hlava (SD)
15:10 - 15:55	Diskusní kluby (U)
16:00 - 17:00	Beseda (A)
17:00 - 18:30	Večeře (FD)
18:00 - 20:00	DS Zmatkaři Dobronín F. Zborník: Skřivani už jen v Shakespearovi (SD)
20:00 - 20:10	Václav Bartoš: Školní výlet
20:15 - 21:00	Diskusní kluby (U)
21:10 - 22:10	Beseda v kruhu (A)
22:30 - 23:35	Geisslers Hoffcomœdianten Z. Jecelín: Robinsoni (Atrium lázní)

ZASE O KROK PŘED NIMI

Na zahájení posledního pátečního představení bylo nastíněno téma odpadu. Společně pracujeme na tom, aby FEMAD fungoval jako pokroková bioplynová stanice, která zpracovává biologicky rozložitelný odpad a vytváří z něj nový alternativní zdroj energie. Samozřejmě již dnes vlastníme certifikát pro zápornou uhlíkovou stopu.

Proto i vy se svojí účastí podílíte na zlepšování životního prostředí. My jsme totiž o krok dál a nevidíme budoucnost v bezodpadové myšlence (zero waste), ale vyznáváme myšlenku nadodpadového hospodářství (super waste). Děkujeme, že jste odpad. ●

FD – foyer divadla
MS – modrý salonek
A – menza II. nádvoří
SD – sál divadla
U – učebny

!ORGANIZAČNÍ OKÉNKO!

Novým místem konání besed v kruhu je letos MENZA na II. nádvoří. Ústav pro přidělování zkratk (ÚPPZ) udělil festivalu FEMAD speciální výjimku, týkající se vytvoření zkratky názvu místnosti. V tomto případě je povoleno použít poslední písmeno, nikoli první. Proto mohla být zachována zkratka A.

POSTŘEHY Z KULOÁRŮ

Přejmenujeme to na „besedu za sloupem“.

Ta citová vyprázdňenost mi byla sympatická.

První špatná věc, co se stala, je, že mě jmenovali zlým mužem.

Já, kdybych Vladimíra neznal, tak se ho bojím.

To je problém všech cizojazyčných divadel nebo filmů. Za chvíli nevíte, kdo je Joe nebo Jay.

Dneska je „den závětí“ a vy jste se do toho hezky trefili.

Vidím, že pan Kodeš zachoval kamennou tvář.

Stejně jako včera měla dnes poslední slovo žena.

Já bych chtěla vyzvednout režii, tady je šest alternativ, to čumím.

DIVÁCKÉ VÝKŘIKY

Zajímavé představení, trošičku dlouhý, hlavně ta první polovina.

Kostýmy pěkný, scéna pěkná.

Jsem z toho zmatená, prvních patnáct minut jsem se nechytala vůbec.

Ve zbytku představení jsem si skládala mapu, kdo s kým a nevěnovala pozornost tomu, co se tam děje.

Je za tím vidět hodně práce.

Přišlo mi to trochu ukřičený.

Druhá půlka se nám zdála svižnější akčnější, líbily se nám kostýmy.

Tohle představení je při precizní dramaturgii hratelná, ale to se tady bohužel nepovedlo.

RÁDOBYDIVADLO KLAPÝ:
Maxim Gorkij: VASSALOUBA
AUTOROZHOVOR S PRINCIPÁLEM
LADISLAVEM VALEŠEM.

Jak jste se Vy podílel na této inscenaci? Já jsem v podstatě „najal“ pana režiséra Václava Špirita, aby mi toto představení, které jsem vybral, odsouhlasil a pomohl udělat. Když u nás ve spolku má někdo z členů už trochu pokročilejší věk, snažíme se mu vytvořit takovou benefici – vybereme pro něj představení. Letos přišla na řadu Eva Andělová, která hrála Vassu. Vassa se mi vždycky líbila, Václav měl ten samý názor, tak to upravil a ještě rozšířil o ty songy. Dělal jsem mu i asistenta, protože dojíždí z Německa a může přijet tak jednou za měsíc a půl. V těch týdnech, kdy to bylo potřeba, jsem to převzal já a samozřejmě se řídil jeho radami a nápady.

Proč právě Vassa? Čím Vám imponuje?

Vassa je pořád aktuální. Hra je především o penězích a peníze hýbou světem, to je známo. Děje se to i u nás a tady právě ty peníze zapříčiní rozpad jedné rodiny.

Jak jste přišel na Václava Špirita?

S Václavem se známe už dlouhá léta. Seznámili jsme se na jednom festivalu, kde jsme hráli, požádali jsme ho,

jestli by řekl pár slov v němčině o našem představení, aby ti Němci pochopili, co právě uvidí. Jeho práce mě velmi oslovila, začali jsme se na festivalech různě potkávat a našli v sobě zalíbení. Potom nám zahrál Salieriho, hlavní roli v Amadeovi, a spolupráce se začala čím dál víc rozvíjet. Pak přišla tahle nabídka a už máme i další, Čarodějky ze Salemu.

Nejste ne FEMADu poprvé. Co podle Vás dělá FEMAD FEMADem?

Je tady takové příjemnější klima k dýchání, myslím, co se týče divadel. Hronov mi připadá už trochu odosobněný. Někdy si kladu otázku, jestli těm lidem, kteří tam jezdí, nejde jen o jejich subjektivní názor, který si snaží prosadit za každou cenu. A to se tady neděje. Samozřejmě, že se stane, že jsou názory odlišné, ale je to takové příznivější. Cítím tu větší sounáležitost s divákem, a nebo to ten divák lépe přechroustá. Ale v každém případě je to zde příjemnější, a navíc mám dojem, že i program je kolikrát zajímavější než ten na Hronově nebo ve Volyni. Je to tu více tvůrčí, nás to tady baví a je nám tu dobře. ●

DIVADLO MAŠKARA PRAHA: na motivy bratří Mrštíků: TOHLE NENÍ MARYŠA

„PROČ“ ROZHOVOR S HERCEM
LUKÁŠEM HAUPTEM Z DIVADLA MAŠKARA PRAHA.

POLABSKÉ MLÉKÁRNY a.s.
Poděbrady

Proč se váš soubor jmenuje Maškara?

Aha, tak to se musíme zeptat Petra Šísteka. „Petře, proč se náš soubor jmenuje Maškara?“ To je náš principál, já tam nejsem od začátku.

Petr Šístek: To má strašně starý kořeny. Soubor existuje asi 14 let a před 13 lety právě Maškara zvítězila z nějakých pěti návrhů.

Proč děláte divadlo?

Byl to můj dětský sen. Vždycky jsem to chtěl zkusit, ale nikdy jsem nebyl v prostředí, kde bych tu možnost měl. Před nějakými 15 lety jsem dělal nápoje v divadle, ale seznámení s Petrem mě přivedlo k souboru Maškara, to bylo před asi osmi lety. Vždycky mě divadlo bavilo, to prostředí, zákulisí, vůně. Není to pro mě jenom o předvádění

se na jevišti. Vlastně si to pořádně nedokážu vysvětlit, prostě jsem to od malička chtěl dělat.

Proč inscenovat stará dramata?

Třeba na příkladu Maryši je to z důvodu, že je až překvapivé, jak se některé věci nemění. Některé staré hry jsou i v současnosti aktuální, což je občas až děsivé. Nebo skrze ně ukázat, jak to bylo v minulosti a co se za tu dobu změnilo.

Proč by mladí lidé měli chodit do divadla?

Energie, která je mezi herci a diváky je jedinečným zážitkem. Oproti filmu je divadlo pokaždé něco jiného. Pokud mají mladí lidé rádi film, tak si myslím, že divadlo jim může nabídnout mnohem víc. ●

POSTŘEHY Z KULOÁRŮ

Nebáli jste se ani zrcadla na scéně. Tam lítaly prasátka, to bylo super.

Já myslím, že chtěl předejít poroty, které by řekly: „Tohle není Maryša.“

Pět minut po představení jsem asi některé symboly rozklíčoval.

Dokážete uhrát, že Francek není zrovna ideální partner.

Jak můžu teď po Rudovi říct něco zásadního.

DIVÁCKÉ VÝKŘIKY

Přijde mi jako zrada, že se představení jmenuje Tohle není Maryša a ve skutečnosti je to klasická Maryša.

Skvělé herecké výkony. Byli výborně sebraní a Maryša byla úplně... úplně (mlask!).

Bylo to krásné klasické divadlo s velkým konfliktem, který zaujme a osloví.

Kdyby tam neměli ty přídatky, bylo by to mnohem údernější.

Mně se strašně líbila smrt Vávry, protože je podle mě těžký udělat to tak, aby to bylo vtipný.

Vona měla moji sukni!

Francek tam vypadal, že nešel na vojnu, ale do fitka.

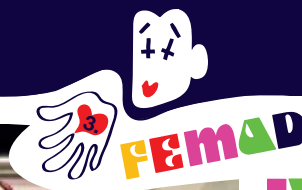
Ten začátek, co tam měli, jsem úplně nepobral.

REPETICE

Femad 2019 si budu pamatovat tak, že jsem vyšel z divadelního představení Vassa (Rádobydivadlo Klapý), zkontroloval jsem zpravodajské servery a zjistil, že jedno vyšetřování skončilo a měli bychom zapomenout. A já při tom zapomínání začal vzpomínat na to, co se dělo před rovnými třiceti lety, a to nejen v Poděbradách, ale už předtím na Hronově, protože to byl, děti, rok 1989 a na všech festivalech toho roku se podepisovala petice Několik vět a, i když jsme tomu tak docela nevěřili, schylovalo se k velkému změně. A tedy letos myslím na to, že i když tomu bohužel věřím, i letos – po třiceti letech se schyluje k velkému změně. A, ačkoli město je upravenější, park čistější, kolonáda mezinárodnější, ty změny mě nadějí nenaplní. A do toho se hraje divadlo, divadlo, pro které už bylo všechno napsáno a všechno, co sledujeme, jsou jenom takové repetice. Někdy v moll a někdy v dur. Ten dnešní akord byl dost temný.

Marek Douša, člen novinářské poroty

ODVEZ mě PRYČ!

Potřebuješ se dostat z divadla ke svému ubytování a máš to zatraceně daleko? Nebo chceš hodně narychlo zmizet ze scény? Co se třeba nechat pohodlně odvézt na vlak nebo autobus a nevláčet se s rekvizitami? Nemusíš platit předražené taxi. Zavolej na tel. číslo **792 273 706** a my Tě zdarma odvezeme. Vzít na palubu můžeš i pár dalších ochotníků, vůz je dost velký a řidič nesmírně diskrétní.

Službu lze využít od rána do noci od 7:00 do 02:00 hod.
Technicky zajišťuje firma FEMADsos, prakticky Louda Auto, a.s.

DS K.V.A.S. KARVINÁ: T. Kovanda: PROJEKT N.A.D.Ž.D.A.

Režisérka Lucie Ráczová a představitel pilota Aleš Vašítek odpověděli....asociacemi na slova 1. ZÁKULISÍ, 2. JEVIŠTĚ, 3. SKUPINA, 4. VESMÍR, 5. RUSKO, 6. MARS, 7. EXPERIMENT, 8. PODĚBRADY A 9. FEMAD.

Aleš Vašítek:

1. Není tam čas a je tam frmol.
2. Celou scénografii jsme postavili tak, aby to bavilo lidi, aby tam byl zvuk, barvy, světýlka, hudba a aby to vypadalo divadelně.
3. Je fenomenální, drží a baví ji divák.
4. To je jedna velká, nepopsaná stránka lidstva a celého života, a my tam míříme a vlastně nemíříme.
5. Zvláštní místo, kde je možné úplně všechno.
6. Mars je velký otazník.
7. Něco neznámého.
8. Město, do kterého se vyráží narychlo a hraje se o půlnoci.
9. Představení divadel, kde se snoubí umění s humorem, tragédií a se vším uměleckým.

Lucie Ráczová:

1. Divadlo
2. Divadlo
3. Náš K.V.A.S.
4. N.A.D.Ž.D.A
5. N.A.D.Ž.D.A
6. N.A.D.Ž.D.A
7. N.A.D.Ž.D.A
8. N.A.D.Ž.D.A
9. Skvělá přehlídka

DOSTAŇ mě PRYČ!

Přemýšlíš, jak se dostat pryč z právě probíhajícího semináře? Máš chuť na zmrzlinu z cukrárny na náměstí? Nebo si chceš jen na chvíli odpočinout v lázeňském parku? Již na sebe nemusíš trapně upozorňovat nemístnou prosbou o předčasný odchod, nech to na nás.

Tajně vyťukej SMS ve tvaru: DOSTAN_ME_PRYC + své jméno + místo, kde jsi, a odešli na 732 216 908.

Cena jedné SMS dle tvého operátora, technicky zajišťuje firma FEMADsos.

SPONZOŘI A PARTNEŘI FESTIVALU

POSTŘEHY Z KULOÁRŮ

Na Karvinsku je krásný ovzduší!

Prostě se popilo... A vono to trvalo pět minut.

Ale tak to je škoda, doktorka se taky mohla odhalit trochu.

Nejvíc mě oslovila figura milovníka slepice.

Jak na tý vesnici máme taky různé typy lidí, tak některý bych taky podezíral, že za tou slepicí choděj.

DIVÁCKÉ VÝKŘIKY

Já to vidím jako jakýsi pokus o grotesku.

Úžasný, fakt úžasný.

Neustálá snaha dělat si srandu ze sovětského svazu chvíli fungovala, pak toho bylo trochu moc.

Hodně záchvatů smíchu, hlavně od herců.

Mně to přišlo trochu dlouhý.

Já sem se těšil, že se konečně něčemu zasměju, ale postupem času mi to připadalo jako besídka.